

Arrest

nr. 205 153 van 11 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. LANDUYT
Bloemendalestraat 147
8730 BEERNEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat F. LANDUYT en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Liberiaanse nationaliteit te bezitten, etnisch Khran te zijn en op 5 mei 1968 geboren te zijn te Monrovia [Liberia]. In het jaar 1996 ging u, ten gevolge van de oorlog, naar Nederland waar u asiel vroeg. U verbleef legaal te Nederland tot het jaar 2005, wanneer u vrijwillig naar Liberia terugkeerde. In het jaar 2005 nam u deel aan een betoging tegen de uitslag van de verkiezingen en werd gedurende 1 dag vastgehouden. In de loop van het jaar 2012-2013 werden twee neven van u gearresteerd, die ervan werden beschuldigd te zijn gaan vechten in Ivoorkust.

Later vernam u via een vriend van u dat u ook gearresteerd zou worden. Nadat agenten uw huis te Monrovia binnenvielen – u was op dat moment niet thuis – werd uw vriendin opgepakt voor verhoor, en nadien vrijgelaten. Ze waarschuwde u, en u ontvluchtte nadien Monrovia en ging naar de county Grand Gedeh. U verbleef er en dook er onder tot u in het jaar 2015 naar Ivoorkust ging. Met de hulp van een vriend verkreeg u een nieuw paspoort, en nadien ook een Schengen-visum om naar Europa te reizen. Op 23 juni 2015 verliet u per vliegtuig, met uw eigen paspoort, Ivoorkust en reisde u naar België, waar u aankwam op 24 juni 2015. Op 26 mei 2016 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Vooreerst dient opgemerkt dat de extreme laattijdigheid van uw asielaanvraag, en uw onvermogen daartoe een enigszins redelijke verklaring te bieden, volstrekt niet verenigbaar is met een 'gegronde vrees voor vervolging', noch met een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade'.

Zo dient vastgesteld dat u op 24 juni 2015 te België aankwam (zie paspoortstempels in kopie Internationaal reispaspoort), en u pas een asielaanvraag indiende te België op 26 mei 2016, een 11-tal maanden na uw aankomst. U verklaarde dat u na uw aankomst te België eerst geen asiel wou vragen, daar u dacht dat alles 'ok' zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). U voegde eraan toe dat u naar een organisatie voor Afrikaanse migranten te Antwerpen ging, waar ze u zeiden dat u een asielaanvraag moest indienen, daar ze u niet konden helpen met uw verblijfsstatuut. U ging ook naar Nederland, waar u een advocaat contacteerde die u meedeelde dat uw verblijfstatus te Nederland niet langer geldig is. U verklaarde voorts dat u de situatie voor asielzoekers in Nederland bekeek, en u meende dat het beter was te België. Gevraagd waarom u tot 26 mei 2016 gewacht heeft om een asielaanvraag in te dienen, verklaarde u vaagweg en geenszins overtuigend dat u 'dacht' dat de organisatie u zou helpen [u doelt op de organisatie voor Afrikaanse migranten te Antwerpen, waarvan u een lidkaart neerlegde], en u nadien pas een asielaanvraag indiende.

Het dient opgemerkt dat uw verklaringen niet overtuigen. Dat u, als reden voor de extreme laattijdigheid van uw asielaanvraag, steeds verklaart dat u dacht dat een of andere organisatie voor migranten u een geldig verblijfsstatuut te België zou kunnen geven, is geheel ongeloofwaardig – temeer, zoals u zelf ook aangaf, u uw advocaat te Nederland contacteerde om te bekijken wat u kon doen, en u reeds van 1996 tot uw vrijwillige terugkeer naar Liberia in 2005, internationale bescherming genoot. Dat u, dit gegeven zijnde, niet geweten zou hebben dat u een asielaanvraag kon indienen, is dan ook geheel ongeloofwaardig. Daarenboven dient opgemerkt dat u zelf verklaarde dat u, na uw aankomst te België in juni 2015, initieel geen asielaanvraag wou indienen daar u dacht dat alles 'ok' zou zijn – waarmee u duidelijk te kennen gaf dat u wel degelijk wist dat het mogelijk was om een asielaanvraag in te dienen. Deze vaststellingen indachtig, dient geconcludeerd dat u geen enkele zinnige reden weet te geven voor de extreme laattijdigheid van de door u ingediende asielaanvraag. Voorgaande bedenkingen hypothekeren dan ook in negatieve zin de ernst van de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging' en van het 'risico op het lijden van ernstige schade'. Immers, dat u in het kader van uw asielaanvraag wachtte tot 26 mei 2016 om een asielaanvraag in te dienen – een 11-tal maanden na uw aankomst te België, doet bij voorbaat reeds ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid en ernst van de door u geopperde vrees.

Verder dient vastgesteld dat er geenszins geloof gehecht kan worden aan het door u geopperde asielrelaas, noch aan de door u beweerde vrees voor vervolging, in het geval u naar Liberia zou terugkeren.

Vooreerst dient opgemerkt dat u manifest tegenstrijdige verklaringen aflegde betreffende de vraag wanneer u Liberia heeft verlaten, om naar Ivoorkust te gaan.

Tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ), alwaar u uw asielaanvraag indiende, verklaarde u **Liberia verlaten te hebben en naar Ivoorkust te zijn gereisd, in februari 2015, per wagen en op legale wijze** (zie 'Verklaring DVZ', p. 10 punt 31, toegevoegd aan het administratief dossier). Nadien zou u **in maart 2015 Ivoorkust per vliegtuig verlaten hebben en legaal naar België zijn gereisd.**

Tijdens het gehoor voor het CGVS, gevraagd wanneer u Liberia verlaten heeft, verklaarde u bevestigend **Ivoorkust verlaten te hebben in de loop van maart 2015**, en voorheen Liberia te hebben verlaten – u herinnerde zich de exacte datum niet meer (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Gevraagd hoelang voorafgaand aan uw vertrek uit Ivoorkust, u Liberia verliet, gaf u aan het niet precies te weten, en verklaarde u dat het een tweetal maanden voorheen was (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). U erop gewezen dat – zo blijkt op grond van de paspoortstempels in uw reispaspoort – u **pas op 23 juni 2015 Ivoorkust verliet, antwoordde u – volledig tegenstrijdig aan uw eerdere verklaring - simpelweg bevestigend**. U verklaarde dat u, wanneer u Liberia verliet, u dit deed met uw eigen paspoort, langs de grenspost, én dat uw paspoort hierbij ook werd afgestempeld. Wanneer u deze stempel in uw paspoort wou tonen, diende u echter samen met de protection officer die u hoorde, vast te stellen dat er geen dergelijke stempel in uw paspoort aanwezig is. U erop gewezen dat uw Liberiaans paspoort pas afgegeven werd in april 2015 – hoewel u, zoals hierboven reeds vermeld, verklaarde Liberia te hebben verlaten in - nu eens februari, dan weer maart – 2015 – antwoordde u wederom bevestigend, en verklaarde u voorts – opnieuw manifest tegenstrijdig aan uw eerdere verklaringen – **dat u pas na april 2015 Liberia verliet** (zie gehoorverslag CGVS, p. 10-11). U gewezen op de vaststelling dat u tijdens het gehoor voor de DVZ nog verklaarde dat u reeds in februari 2015 Liberia verliet, verklaarde u dat u dat zomaar, bij wijze van voorbeeld, zei, u het zich niet kon herinneren, en dat u dacht 'ik zal een datum zeggen' (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Uw tegenstrijdige, vage en wijzigende verklaringen betreffende het moment waarop u Liberia verlaten zou hebben – dan wel in februari, maart, mei of juni 2015 – doen ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas. Immers, van iemand die uit vrees voor zijn eigen veiligheid beweerdelijk zijn land diende te ontvluchten, is het geenszins onredelijk te verwachten dat deze op een coherente manier zou weten uit te leggen wanneer en hoe deze zijn land van herkomst ontvluchtte. Dat u hiertoe geenszins in staat bleek, en uw verklaringen aanpast naargelang de informatie waarmee u werd geconfronteerd, doet dan ook ernstig en fundamenteel afbreuk aan het door u beweerd asielrelaas en de door u opgegeven reden waarom u uw land diende te ontvluchten.

–Voorts dient opgemerkt dat u geenszins in staat bleek een enigszins coherent relaas uiteen te zetten. Uw wijzigende en uiterst vage verklaringen betreffende uw wedervaren in Liberia, is dan ook absoluut niet geloofwaardig.

Tijdens het gehoor voor de DVZ, op datum van 26 mei 2016, verklaarde u **dat er 3 à 4 jaar eerder [dus: 2012-2013] 17 mensen werden gearresteerd, die ervan werden beschuldigd gevochten te hebben tegen de Ivoriaanse regering in het jaar 2010** (zie: 'Vragenlijst CGVS', punt 5, toegevoegd aan het administratief dossier). Hierbij werden ook **twee van uw neven – B. en O. – gearresteerd**. U verklaarde er verder **dat ze u ook begonnen te verdenken in het jaar 2014, en leden van de NSA [National Security Agency] u in oktober 2014 bij u thuis kwamen zoeken**. U was op dat moment niet thuis, maar uw vriendin werd opgepakt voor verhoor, waarna ze opnieuw in vrijheid werd gesteld. U verklaarde dat uw vriendin u alles vertelde, **u dan snel Monrovia verliet, en een maand later naar Ivoorkust ging** – hetgeen wederom tegenstrijdig is aan uw verklaring voor het CGVS - hierboven reeds aangehaald –namelijk dat u pas na april 2015 Liberia verliet. Voor het CGVS verklaarde u dat de Liberiaanse autoriteiten 13 mensen arresteerden, waaronder uw neef B., leden van de NSA naar uw huis kwamen maar u toen niet thuis was, en u dan weg ging (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). **Gevraagd of slechts één neef van u gearresteerd werd in het kader hiervan, antwoordde u bevestigend**, en voegde u er verder aan toe dat er sprake was van een heksenjacht. U herinnerd aan uw neef O., antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat ook hij werd gearresteerd – uw eerdere verklaringen, namelijk dat slechts één neef van u gearresteerd werd, manifest tegensprekend. Gevraagd hoe u weet heeft van de beschuldigingen die u ten laste werden gelegd, verklaarde u dat een **vriend van u bij de NSA werkte, en hij u waarschuwde voor uw nakende arrestatie**. Gevraagd wanneer hij u waarschuwde, verklaarde u dat hij dat deed **één dag voordat de anderen gearresteerd werden**. Uw vriend die u waarschuwde zou u nadien opgedragen hebben te vluchten, daar u anders vervolgd zou worden en jarenlang in de gevangenis zou terechtkomen. **Gevraagd wanneer uw neef gearresteerd werd, verklaarde u – vaagweg – dat dat rond dezelfde tijd was en u het niet meer precies weet** (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd naar een jaartal, verklaarde u vaagweg dat het **tussen 2011, 2012 en 2013** was. Ter bevestiging gevraagd of u dan in diezelfde tijd door uw vriend bij de NSA werd gewaarschuwd, antwoordde u bevestigend, en voegde u eraan toe dat u nadien **nog zeker een jaar in Monrovia bleef rondhangen**.

Dat u tijdens het gehoor voor de DVZ verklaarde dat twee van uw neven tussen 2012 en 2013 gearresteerd werden, en er pas verdenkingen jegens u ontstonden in de loop van het jaar 2014, waarna leden van de NSA naar uw huis kwamen om u te arresteren in oktober 2014 en u

'snel' Monrovia verliet; terwijl u tijdens het gehoor voor het CGVS dan weer aangeeft dat u reeds de dag voorafgaand aan de arrestatie van uw neef (in 2012/2013), ervan op de hoogte werd gesteld dat ook u zou gearresteerd worden en u 'zeker nog een jaar n Monrovia bleef rondhangen' – zijn verklaringen die danig tegenstrijdig zijn, dat er volledig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van deze. Dat u het tijdens het gehoor voor het CGVS voorts plots heeft over 13 arrestanten – in plaats van de 17 arrestanten waarover u sprak tijdens het gehoor voor de DVZ (zie 'Vragenlijst CGVS, punt 5 toegevoegd aan het administratief dossier, en gehoorverslag CGVS, p. 9-10), bevestigt enkel verder het ongeloofwaardige karakter van de door u afgelegde verklaringen.

U geconfronteerd met de vaststelling dat uit uw verklaringen afgelegd voor het CGVS, te concluderen valt **dat u reeds in 2012-2013** te weten kwam dat men u wou arresteren, en gevraagd waarom u dan nog wacht tot na april 2015 om Liberia te verlaten, verklaarde u dat u de kans niet had te vertrekken, en u rondhing om te bekijken wat de beste optie was voor u (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Tijdens het gehoor voor de DVZ verklaarde u evenwel dat u pas in oktober 2014 op de hoogte kwam van het feit dat men u plande te arresteren. Later tijdens het gehoor voor het CGVS, draaide u uw verklaring nog eens om, en verklaarde u **dat uw neef pas in 2014 werd gearresteerd** (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). U erop gewezen dat de arrestaties van mensen omwille van beschuldiging dat ze in Ivoorkust gingen vechten, volgens de beschikbare informatie plaatsvonden tussen juni en oktober 2012, en gevraagd of dit het is wat u bedoelt, antwoordde u bevestigend. U gevraagd waarom er dan tot oktober 2014 werd gewacht om een eerste poging te ondernemen u te arresteren, antwoordde u dat het zolang duurde omdat ze eerst informatie over u wilden verzamelen. Niettegenstaande verklaarde u eerder reeds (cf. supra) dat u de dag voorafgaand aan de arrestatie van uw neef op de hoogte werd gesteld van het feit dat men ook plande u te arresteren. Voorts wist u tijdens het gehoor voor het CGVS ook niet meer aan te geven wanneer er nu leden van de NSA naar uw huis zouden zijn gekomen (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). U hiernaar gevraagd, wist u enkel '2014' te verklaren. Gevraagd of het vb. aan het begin, in het midden, of naar het einde toe van het jaar was, verklaarde u – allesbehalve verhelderend – dat het in het begin of het midden of aan het einde was. Opnieuw hiernaar gevraagd, verklaarde u dat het in het begin van het jaar was, waarna u zich corrigeerde en stelde dat het aan het einde van het jaar was, nadien dat het in het begin of het midden was, en daarna verklaarde u – verbazend genoeg, gezien uw warrige en geenszins concrete verklaringen – dat het in maart 2014 was – hoewel u, zoals reeds aangehaald, tijdens het gehoor voor de DVZ verklaarde dat dit in oktober 2014 was. Gevraagd of u een zekere M.D. – de persoon die als uw werkgever opgegeven staat, bij uw aanvraag voor een Schengen visum (zie visuminformatie toegevoegd aan het administratief dossier) kent, antwoordde u eerst die te kennen, maar gevraagd wie dat is, verklaarde u dan weer vaagweg dat die naam een belletje doet rinkelen, vraagt u zich af of die persoon bij de Liberiaanse ambassade werkt, en gaf u tot slot aan dat u het niet weet. U erop gewezen dat het een senator is, antwoordde u – uw eerdere verklaringen tegensprekend – bevestigend en verklaarde u dat het een senator is. Verder ingegaan hierop, gaf u aan dat u werkte voor hem als 'resource manager', zoals ook blijkt uit de visuminformatie toegevoegd aan uw administratief dossier. Dat u eerst aangaf deze persoon niet te kennen, om nadien te erkennen dat hij uw werkgever was, doet enkel verder afbreuk aan de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van de door u, in het kader van uw asielaanvraag, afgelegde verklaringen.

Wat betreft uw beweerde arrestatie in het jaar 2005 – nadat u aan een betoging tegen de uitslag van de verkiezingen deelnam – dient vastgesteld dat deze gebeurtenis geenszins als een 'daad van vervolging' kan worden beschouwd. Immers, u werd na 1 dag reeds zonder enige voorwaarden vrijgelaten, en kende nadien geen problemen meer ten gevolge hiervan (zie gehoorverslag CGVS, p. 19 en 'Vragenlijst CGVS', punt 1 in administratief dossier).

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er geen enkel geloof gehecht worden aan de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw asielaanvraag te België. Derhalve heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uw hoofd sprake zou zijn van een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of dat u een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 2 oktober 2017 een schending aan van *"de artikelen 48/3 en 57/6 van de Vreemdelingenwet en schending van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij Wet van 26 juni 1953, alsook het beginsel van behoorlijk bestuur"*.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting aangaande de motiveringsplicht.

Verzoeker voert aan dat *"hij een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk heeft gemaakt"*.

Hij merkt op dat *"de extreme laattijdigheid van zijn asielaanvraag, en zijn vermogen daartoe een enigszins redelijke verklaring te bieden, volstrekt verenigbaar is met een 'gegronde vrees voor vervolging en met een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade'. Zo dient vastgesteld dat hij op 24 juni 2015 te België aankwam (zie paspoortstempels), en hij pas een asielaanvraag indiende te België op 26 mei 2016, een 11-tal maanden na zijn aankomst."* Verzoeker verklaarde dat hij na zijn aankomst te België eerst geen asiel wou vragen, daar hij dacht dat alles 'ok' zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Hij voegde eraan toe dat *"hij bij zijn aankomst naar een organisatie voor Afrikaanse migranten te Antwerpen ging, waar ze hem zeiden dat zij alles zouden regelen. Pas nadien heeft hij vernomen dat hij een asielaanvraag moest indienen, daar ze hem niet konden helpen met zijn verblijfsstatuut. Hij ging ook naar Nederland, waar hij een advocaat contacteerde die hem meedeelde dat zijn verblijfstatus te Nederland niet langer geldig is. Hij verklaarde voorts dat hij de situatie voor asielzoekers in Nederland bekeek, en hij meende dat het beter was te België. Gevraagd waarom hij tot 26 mei 2016 gewacht heeft om een asielaanvraag in te dienen, verklaarde hij dat hij 'dacht' dat de organisatie hem zou helpen en hij nadien pas een asielaanvraag indiende."* In het verzoekschrift wordt opgemerkt dat zijn verklaringen overtuigen.

Waar verweerder geen geloof hecht aan verzoekers asielrelaas, merkt deze op dat hij geen tegenstrijdige verklaringen aflegde betreffende de vraag wanneer hij Liberia heeft verlaten, om naar Ivoorkust te gaan. Zo verduidelijkt hij als volgt: *"Tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ), alwaar hij zijn asielaanvraag indiende, verklaarde hij Liberia verlaten te hebben en naar Ivoorkust te zijn gereisd, in februari 2015, per wagen en op legale wijze (Zie 'Verklaring DVZ', p. 10 punt 31, toegevoegd aan het administratief dossier). Nadien heeft hij in maart 2015 Ivoorkust per vliegtuig verlaten hebben en legaal naar België zijn gereisd. Tijdens het gehoor voor het CGVS, gevraagd wanneer hij Liberia verlaten heeft, verklaarde hij bevestigend Ivoorkust verlaten te hebben in de loop van maart 2015, en voorheen Liberia te hebben verlaten - hij herinnerde zich de exacte datum niet meer (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Gevraagd hoelang voorafgaand aan zijn vertrek uit Ivoorkust, hij Liberia verliet, gaf hij aan het niet precies te weten, en verklaarde hij dat het een tweetal maanden voorheen was (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Hem erop gewezen dat - zo blijkt op grond van de paspoortstempels in zijn reispaspoort - hij pas op 23 juni 2015 Ivoorkust verliet, antwoordde hij dat dit niet zo was. Hij heeft erop gewezen dat zijn Liberiaans paspoort pas afgegeven werd in april 2015."*

Verzoeker benadrukt voorts dat hij een coherent relaas uiteengezet heeft: *"Tijdens het gehoor voor de DVZ, op datum van 26 mei 2016, verklaarde hij dat er 3 à 4 jaar eerder [dus: 2012-2013] 17 mensen werden gearresteerd, die ervan werden beschuldigd gevochten te hebben tegen de Ivoriaanse regering in het jaar 2010 (zie: 'Vragenlijst CGVS', punt 5, toegevoegd aan het administratief dossier). Hierbij werden ook twee van uw neven – B. en O. - gearresteerd. Hij verklaarde er verder dat ze hem ook begonnen te verdenken in het jaar 2014, en leden van de NSA [National Security Agency] hem in oktober 2014 bij hem thuis kwamen zoeken. Hij was op dat moment niet thuis, maar zijn vriendin werd opgepakt voor verhoor, waarna ze opnieuw in vrijheid werd gesteld. Hij verklaarde dat zijn vriendin hem alles vertelde, hij dan snel Monrovia verliet, en een maand later naar Ivoorkust ging."*

“Voor het CGVS verklaarde u dat de Liberiaanse autoriteiten 13 mensen arresteerden, waaronder zijn neef B., leden van de NSA naar zijn huis kwamen maar hij toen niet thuis was, en hij dan weg ging (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd of slechts één neef van hem gearresteerd werd in het kader hiervan, antwoordde hij bevestigend, en voegde hij er verder aan toe dat er sprake was van een heksenjacht. Omtrent zijn neef O., antwoordde hij bevestigend en verklaarde hij dat ook hij werd gearresteerd - zijn eerdere verklaringen, namelijk dat slechts één neef van u gearresteerd werd, manifest tegensprekend. Gevraagd hoe hij weet heeft van de beschuldigingen die hem ten laste werden gelegd, verklaarde hij dat een vriend van hem bij de NSA werkte, en hij hem waarschuwde voor zijn nakende arrestatie. Gevraagd wanneer hij hem waarschuwde, verklaarde hij dat hij dat deed één dag voordat de anderen gearresteerd werden. Zijn vriend die hem waarschuwde heeft hem nadien opgedragen te vluchten, daar hij anders vervolgd zou worden en jarenlang in de gevangenis zou terechtkomen. Gevraagd wanneer zijn neef gearresteerd werd, verklaarde hij dat dat rond dezelfde tijd was en hij het niet meer precies weet (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd naar een jaartal, verklaarde hij vaagweg dat het tussen 2011, 2012 en 2013 was. Geconfronteerd met de vaststelling dat uit uw verklaringen afgeleid voor het CGVS, te concluderen valt ~at u”.

In het verzoekschrift wordt gevraagd *“de nietigverklaring van de de beslissing van het COMMISSARIAAT-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN, dd. 6 september 2017, betekend op 6 september 2017 te bevelen en verzoeker te erkennen als vluchteling, minstens hem subsidiaire bescherming te bieden”.*

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoeker verklaarde Liberia te zijn ontvlucht omwille van een beweerde nakende arrestatie en opsluiting op grond van valse beschuldigingen (CGVS-verslag, p. 9). De Raad hecht echter geen geloof aan verzoekers voorgehouden asielrelaas.

2.3.2. Verzoeker legde immers tegenstrijdige verklaringen af aangaande het tijdstip waarop hij Liberia verlaten heeft voor Ivoorkust. Zo gaf verzoeker bij de DVZ aan dat hij in februari 2015 met de auto op legale wijze vanuit Liberia naar Ivoorkust is gevlucht en vervolgens in maart 2015 per vliegtuig op legale wijze van Ivoorkust naar België is gereisd (verklaring DVZ, punt 31). Bij het CGVS stelde verzoeker dat hij Ivoorkust verlaten heeft in maart 2015 (CGVS-verslag, p. 4), dat hij niet precies weet wanneer hij vanuit Liberia naar Ivoorkust was vertrokken en vervolgens dat het een tweetal maanden voor zijn vertrek uit Ivoorkust was (CGVS-verslag, p. 4-5). Hij gaf tevens aan dat hij de grens te voet overstak (CGVS-verslag, p. 5). Uit de paspoortstempels van het door verzoeker neergelegde reispaspoort blijkt echter dat verzoeker Ivoorkust pas op 23 juni 2015 verliet. Hiermee geconfronteerd antwoordde verzoeker slechts bevestigend (*“Ja, sorry het was juni - 23/06 vertrokken uit Ivoorkust”*, CGVS-verslag, p. 5).

Nog daargelaten dat de grenscontrole in 2015 tijdens de Ebola epidemie uitbraak niet ongemerkt kon voorbijgaan kan worden opgemerkt dat verzoeker verklaarde dat zijn paspoort werd afgestempeld wanneer hij Liberia verliet (CGVS-verslag, p. 5), hoewel er geen dergelijke stempel in het paspoort is. Hierop gewezen, stelde verzoeker "(AZ zoekt in paspoort — vindt het niet) Het staat er niet maar ze hebben het wel afgestempeld" (CGVS-verslag, p. 5). Ook de vaststelling dat verzoekers paspoort pas in april 2015 werd uitgegeven, klemmt met zijn eerdere verklaringen dat hij Liberia in januari, dan wel februari 2015 zou hebben verlaten. Verzoekers tegenstrijdige en wijzigende verklaringen aangaande het moment waarop hij Liberia zou verlaten hebben, doen afbreuk aan de door hem geopperde vervolgingsfeiten. Immers, indien verzoeker zijn land werkelijk diende te ontvluchten uit vrees voor vervolging, dan kan van hem worden verwacht dat hij op coherente en eenduidige wijze kan toelichten hoe en wanneer hij zijn land van herkomst verliet, *quod in casu non*. De Raad merkt nog op dat verzoeker veel heeft gereisd en dus bekend is met de formaliteiten. Voorts heeft verzoeker bij het aanvragen van een Schengenvizum bij de Franse ambassade te Liberia een ondersteuningsbrief van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Liberia van 18 mei 2015. Verzoeker stond aldus bij zijn vertrek uit zijn land niet in de negatieve belangstelling van zijn overheid.

2.3.3. Voorts slaagde verzoeker er niet in om een coherent asielrelaas uiteen te zetten. Zo verklaarde hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zijn twee neven, B. en O., tussen 2012 en 2013 gearresteerd werden en er pas verdenkingen aan het adres van verzoeker ontstonden in de loop van het jaar 2014, waarna leden van de NSA naar verzoekers huis kwamen om hem te arresteren in oktober 2014 en hij daarop snel Monrovia verliet (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Bij het CGVS gaf verzoeker dan weer aan dat hij reeds de dag voorafgaand aan de arrestatie van zijn neef B. (in 2012 à 2013) ervan op de hoogte werd gesteld dat ook hij zou gearresteerd worden en vervolgens zeker nog een jaar in Monrovia bleef rondhangen (CGVS-verslag, p. 9-10). Pas wanneer hem werd gevraagd naar zijn neef O., gaf verzoeker aan dat hij ook werd gearresteerd. Bovendien sprak verzoeker bij de DVZ nog over 17 arrestanten (vragenlijst CGVS, punt 3.5), terwijl hij bij het CGVS over 13 gearresteerden had (CGVS-verslag, p. 9). Dergelijke incoherente verklaringen over eenvoudige zaken, die overigens de kern van verzoekers asielrelaas vormen, ondergraven verzoekers voorgehouden vluchtmotieven op fundamentele wijze

2.3.4. Hoe dan ook kan niet worden ingezien dat verzoeker reeds in 2012-2013, dan wel 2014, te weten kwam dat hij zou gearresteerd worden, maar toch nog wachtte tot na april 2015 om Liberia te verlaten. Verzoekers uitleg, "*Ik had de kans niet te vertrekken, ik hing rond, keek wat beste optie was. En je moet erg voorzichtig zijn hoe je het land verlaat. Ik verstopte me*" (CGVS-verslag, p. 11), kan niet overtuigen. Voorts kan worden vastgesteld dat verzoeker even later in het gehoor verklaarde dat zijn neef pas in 2014 werd gearresteerd (CGVS-verslag, p. 13), wat strijdig is met zijn vorige verklaringen dat zijn neef in 2012-2013 gearresteerd werd. Overigens kan niet worden ingezien dat verzoeker pas in oktober 2014 door de NSA-leden werd bezocht, terwijl de arrestaties van mensen omwille van beschuldigingen dat ze in Ivoorkust gingen vechten, reeds plaatsvonden tussen juni en oktober 2012 (CGVS-verslag, p. 13). Daarnaast wist verzoeker evenmin aan te geven wanneer de NSA naar zijn huis kwam ("*Ik weet de exacte dag niet meer, het was in 2014 (...) Nee, ik weet 2014 (...) Begin. Of midden, of einde.*", CGVS-verslag, p. 14), waarna hij zich opeens herinnerde, "*Het was het begin, nee het einde van het jaar. Het einde of het midden Het was in maart, ja, ik herinner het me*", (CGVS-verslag, p. 14). Verzoekers wijzigende, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen doen afbreuk aan zijn voorgehouden asielrelaas. Ook de vaststelling dat verzoeker initieel aangaf M.D. - de persoon die als werkgever opgegeven staat bij zijn visumdossier (zie administratief dossier) - niet te kennen, om nadien te erkennen dat hij verzoekers werkgever was, doet afbreuk aan verzoekers algehele geloofwaardigheid.

2.3.5. Tot slot kan nog worden aangestipt dat verzoekers beweerde arrestatie in het jaar 2005 – ingevolge deelname aan een betoging tegen de uitslag van de verkiezingen – niet als een daad van vervolging kan worden beschouwd. Verzoeker werd immers na één dag zonder enige voorwaarden vrijgelaten en kende nadien geen problemen meer ten gevolge hiervan (vragenlijst CGVS, punt 3.1; CGVS-verslag, p. 19).

2.3.6. De Raad stelt ten slotte samen met het CGVS vast dat verzoeker pas op 26 mei 2016 een verzoek om internationale bescherming indiende, nadat hij reeds op 24 juni 2015 in België was aangekomen en er meer dan elf maanden verbleven had (zie paspoortstempel in internationaal paspoort, uitgegeven op 24 april 2015). Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag nochtans redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een verzoek om internationale bescherming indient.

Het feit dat verzoeker zo lang wachtte om asiel aan te vragen, is immers een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondergraaft de waarachtigheid van de door hem geschetste vervolging.

In tegenstelling tot wat het verzoekschrift poneert, kunnen verzoekers verklaringen zijn laattijdig verzoek om internationale bescherming geenszins verschonen. Waar verzoeker steeds verklaarde dat hij dacht dat een organisatie voor migranten hem een geldig verblijfsstatuut in België zou kunnen geven (gehoorverslag van het CGVS van 7 augustus 2017, ofwel notities persoonlijk onderhoud (hierna: CGVS-verslag), p. 12), kan hieruit enkel afgeleid worden dat verzoeker een verblijfsvergunning beoogde en geen internationale bescherming. Immers verzoeker gaf zelf aan dat hij zijn advocaat in Nederland contacteerde om zijn mogelijkheden te bekijken nu hij van 1996 tot zijn vrijwillige terugkeer naar Liberia in 2005 reeds internationale bescherming genoten heeft. In het licht van deze context kan niet worden aangenomen dat verzoeker niet zou geweten hebben dat hij een verzoek tot internationale bescherming kon indienen. Hoe dan ook verklaarde verzoeker dat hij na zijn aankomst in België in juni 2015 eerst geen verzoek tot internationale bescherming wou indienen omdat hij dacht dat alles ok zou zijn (*"Ik wou eerst geen asiel vragen, dacht dat alles ok zou zijn, dan ging ik naar de organisatie van deze kaart. Ze zeiden dat ik opnieuw asiel moest vragen, anders kon ik niet legaal blijven. Daarom kwam ik. In Holland,..."*, CGVS-verslag, p. 12). Hieruit blijkt dat verzoeker wel degelijk op de hoogte was van de mogelijkheid tot het indienen van een verzoek tot internationale bescherming. Verzoekers laattijdig verzoek tot internationale bescherming ondergraaft aldus wel degelijk de ernst van zijn nood aan internationale bescherming.

2.3.7. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht en de beginselen van het vluchtelingenrecht, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die een ander licht kunnen werpen op bovenstaande appreciatie.

2.3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK